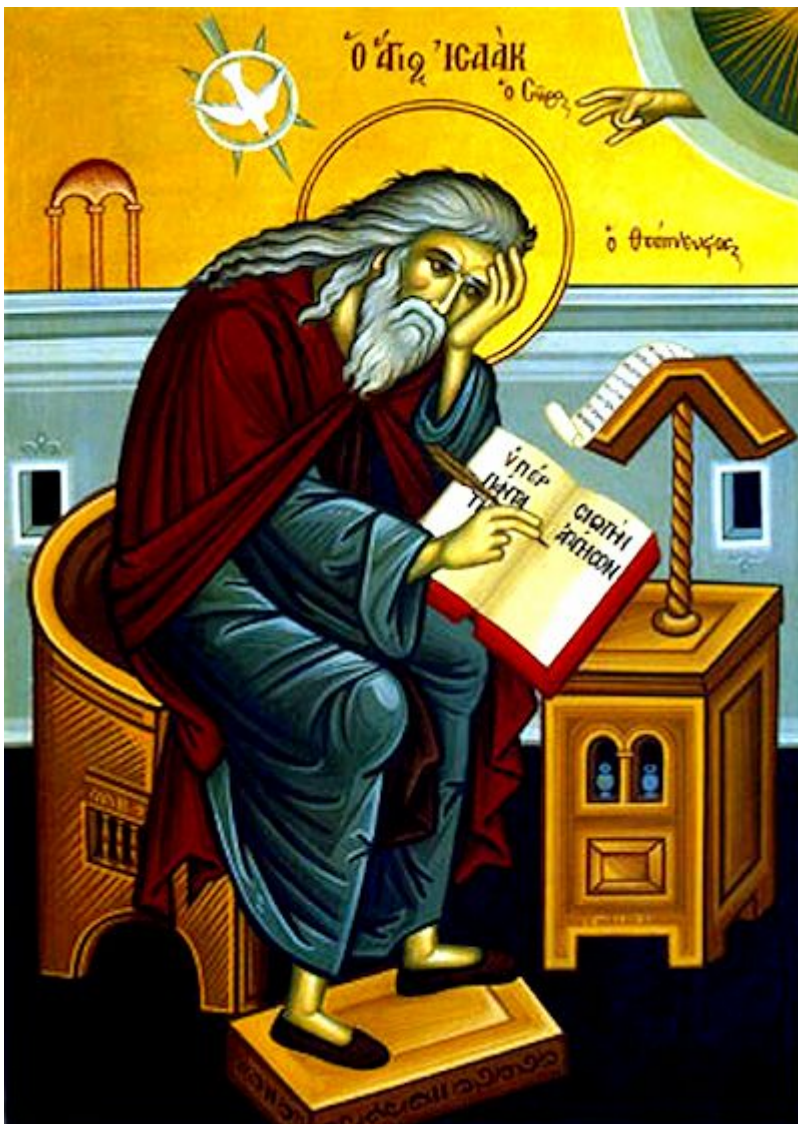
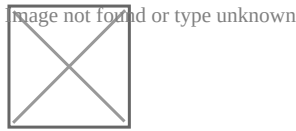

Άγιος Ισαάκ ο Σύρος-Τι είναι πνευματική προσευχή; και πως μπορεί να αξιωθεί αυτήν ο αγωνιζόμενος;

/ [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Πνευματική προσευχή είναι οι ψυχικές κινήσεις, που ενεργούνται δια του αγίου Πνεύματος σ' αυτούς που έχουν την ακρίβεια της αγνότητας και της καθαρότητας. Ένας στους δέκα χιλιάδες αξιώνεται να λάβει αυτή την προσευχή, που είναι μυστήριο της μέλλουσας ζωής. Διότι μέσω αυτής υψώνεται ο αγωνιστής, και η

φύση του μένει ανενέργητη, αφού ούτε κινείται ούτε θυμάται τα πράγματα του κόσμου.

Και τότε δεν προσεύχεται, αλλά η ψυχή αισθάνεται, με τη δική της αίσθηση, τα πνευματικά πράγματα του μέλλοντος αιώνος, που υπερβαίνουν την ανθρώπινη αντίληψη. Μόνο με τη δύναμη του αγίου Πνεύματος μπορούν να κατανοηθούν. Και τούτο που είπα είναι η νοητή όραση και κίνηση, που είναι το ζητούμενο της προσευχής. Γι' αυτό και μερικοί, που είναι σ' αυτά τα μέτρα, έχουν φτάσει ήδη στην τέλεια καθαρότητα.

Και δεν υπάρχει γι' αυτούς μια ώρα, που να μην προσεύχονται από μέσα τους. Και όταν το Πνεύμα το άγιο, που τους δίνει τη χάρη του, σκύψει για να τους δει, τους βρίσκει πάντοτε σε κατάσταση προσευχής. Και από αυτή την προσευχή τους βγάζει και τους οδηγεί στη θεωρία, η οποία λέγεται πνευματική όραση.

Δε χρειάζονται τότε ούτε προσευχή μεγάλης διάρκειας, ούτε πνευματική εργασία που να τη διακρίνει ιδιαίτερη στάση και τάξη. Αρκεί σ' αυτούς η μνήμη του Θεού, και αμέσως αιχμαλωτίζονται στην αγάπη του. Ψότσο δεν παραμελούν και τη στάση της προσευχής πέρα για πέρα, και στέκονται όρθιοι τις ορισμένες ώρες της προσευχής, εκτός του χρόνου της αδιάλειπτης προσευχής.

Παράδειγμα ο άγιος Αντώνιος, που στεκόταν όρθιος στην προσευχή της ενάτης ώρας, και αισθάνθηκε ότι αρπάχτηκε ο νους του σε έκσταση. Άλλος πάλι από τους πατέρες, ενώ έκαμνε την καθιερωμένη προσευχή του, έχοντας την αρμόζουσα στάση και έχοντας απλωμένα τα χέρια του στο Θεό, ήρθε σε έκσταση για τέσσερις ημέρες. Και άλλοι πολλοί, την ώρα της προσευχής τους, από την πολλή ενθύμηση του Θεού και από την αγάπη του αιχμαλωτίζονταν και έφταναν σε έκσταση.

Και αξιώνεται αυτή την έκσταση ο άνθρωπος, όταν αποβάλλει την εσωτερική και την εξωτερική αμαρτία του, με το να τηρεί τις εντολές του Κυρίου. Αυτές τις εντολές, εάν τις αγαπήσει και τις φυλάξει με υπακοή και με ακρίβεια, απαλλάσσεται εξάπαντος από τη δουλεία των ανθρωπίνων πραγμάτων, και λησμονεί όχι την ανθρώπινη φύση, αλλά τις ανάγκες της.

Είναι αδύνατο για έναν άνθρωπο, που μιμείται τον τρόπο της ζωής του νομοθέτη Φριστόυ και τηρεί τις εντολές του, να παραμένει στην αμαρτία. Γι' αυτό και ο Κύριος υποσχέθηκε στο ευαγγέλιο ότι θα κατοικήσει σ' αυτόν που φυλάττει τις εντολές του (Ιω. 14, 23). (347 - 8).

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ από την εμπειρία του Άγιου ΙΣΑΑΚ του Σύρου.

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr